

BATTONYA ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG: Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. Vásár-utca 641. sz.	ELŐFIZETÉSI-ÁRAK: Egész évre . . . . . 8 kor. Fél évre . . . . . 4 kor. Negyedévre . . . . . 2 kor. Egyes szám ára 16 fillér.	KIADÓHIVATAL: Hova az előfizetések és hirdetések küldendő? Vásár-utca 641. sz.
---	---	--

Szégyenfolt.

Battonya, 1901. nov. 21.

Mikor e sorokat írjuk, a községi képviselő választás eredményét még nem ismerjük. Lehet, hogy tévedni fogunk, hogy sejtelmünk valóra nem fog válni, azonban lehet és az eddigi jelek szerint valószínű is, hogy a választás eredménye egy nagy szégyenfolt lesz városunkra.

Alig van egy esztendeje annak, hogy Hervay Kálmán járási főszolgabíró 25 éves működése alatt szerzett érdemei elismerésül, Battonya város díszpolgárává választotta meg. Ezzel is, mintegy örök időkre kiható ténnyel akarták bizonyítani, mily tisztelttel, hálával és köszönettel adóznak e puritán jellemű férfi személye és annak működése iránt.

Most, hogy a különféle választások szülte pártoskodások a népet tudja Isten hány részre szakították, kézzel foghatólag akarják beszennyezni e dicsőségüket és tönkre tenni városunk jó hírnevét, t. i. azzal, hogy az Iső kerületben, holtöbbek között Hervay

Kálmán főszolgabíró mandátuma is lejárt, a helyett, hogy újból megválasztásán egyöntetűleg törekednének, azon igyekeznek, hogy kibukják, csak azért, hogy egy politikai hitvalláson levő polgártársaikat juttassák be a képviselőtestületbe.

Semmi kifogása nem lehet a nép e törekvése ellen senkinek, de arra az egyre gondolni kellett volna, hogy Hervayt kibuktatják, saját meggyőződésüket, becsületüket tiporják sárba. felületes gondolkodás módjuk, ész nélküli munkájukról állítanak ki bizonyítványt; későn, csak akkor térnek észre majd, a mikor a szégyenfolt már arczunkra lesz sűtve.

Páratlanul álló eset lesz, megvetni való az egész művelt emberiség által. Szégyen lesz mindnyájunkra, de különösen azokra, kik e sejtelen megvalósulásának okai, előidézői. S kik, mi idézte ezt elő? a pártvezérek, a párt-szemponthól való kiindulás, semmi más!

Örülhetnek, lelkesülhetnek elvük győzelemre juttatásán, de azt hisszük

ez öröm, e lelkesültség nem fogja palástolni tudni azt a tüzként égető szégyenfoltot, melyet Hervay Kálmán városunk díszpolgárának kibuktatásával ideztek elő.

Előjárósági választás.

Az egész megyében szezonja volt az idén a különféle községi és megyei választásoknak. Volt képviselő, megyebizottsági tagok, községi képviselők és végre következik az előjárósági választása.

Ez utóbbi is legtöbb községben meg lesz még ez év folyamán választva.

A többek közt Battonyán is rá kerül a sor. Megtudjuk nemsokára, hogy kikben öszpontosul a nép bizalma és kik lesznek az egyes előjárósági állásokra megválasztva.

Ez alkalommal egész részrehajlatlanul óhajtjuk figyelmeztetni a választó közönséget, hogy jól meggondolják, kiknek kezébe teszik le a község vezetését.

Városunk vegyesajku lakócai között vannak igen szép számban olyanok,

TÁRCZA.

G . . . . . hoz.

Haragszol édes rám, mivel
A szívemet kitártam?
Pedig ezért neheztelést
Tőled én nem vártam.
Igaz, manapság jobb, ha a
Lelkünk elzárt. Oly mostoha
Az ember sorsa! és mig él:
Hisz, — nem hisz: hiúan remél!

Ah, hoi a béke s nyugalom
Enyhítő szent varázsa?
Keblemből régen távozték,
Nincs ottan maradása.
Indulatok vad harszadul
Helyettük, s mondhatatlanul
Bánt égő, gyöttrő szenvedély . . .
S a balga lény hisz és remél!

Nos üt az órák nekem is, —
Ugy vágyok már utánna!
Fogadj öledbe csöndesen,
Szép mény i Nirvána!
Oh, hogy ha már nem érezünk,
Ha por- és hamuvá leszünk,
Ha szívünk nem hisz, nem rem remél;
Lelkünk kinoktól menten él.

Ödön Irodalmi munkálkodása.

— Költői elbeszélés. —

Delet kiáltozott a kakukos óra,
Midőn Ödön kovács beállt az udvarba;
Fogta porköpenyét s kocsirol szálltába

Karján átalveté, hogy megy a szobába:
„Isten hozta közénk! Hát maga már megjött?”
— Bájós angyal mondá tűnő mosoly

[mögött —

„Kedves apám várja! No meg a nagy

[kazan!]

Ott áll nagy rozsdásan a csirkék udvarán!
Ödön nem hallotta? Vagy tán nem is érté,
Hogy a bámulásban szemét majd kinézé?
Nem jött ajakára egy ártatlan szó se,
Hej, pedig e perczben de tele volt szive!
Mint villám az égből, ugy jöve szerelme.

Hogy a bájós angyal tűz-szemébe néze
Szida is jómagát az ügytelenségért:

„Ilyen blamage — mondá — még tán

[sohsem ért!]

Jónapot kívánok! Ez volt gondolata.
De fejében maradt, hogy a lányt meglátta.

Ugy áll az udvarban most mint egy nagy

[szálfa,

Melyről a koronát az idő lerágta.

A bájós lány eltűnt. — Ödön most a buján

Nem rágódik soká, hanem meggy szaporán

Lába a szobába s még tán az is ézi.

Mit-gazdája gondol: „ló volna itt győzni!”

Szölt-e, nem-e ott bent? Vagy erről ha lgata?

Hiób hű postása biz azt el nem mondta,

Ajaka mosolyog, de kiérik rajta,

Hogy a kis leányka csókkal nem kiáta.

Tűnő lben égő esti fénysugárnál

Ábrándképét szőri most a nagy kazánál:

S vélnéd, Prometheus ujult keservei,

Mit kiereszt száján a borongó urfi.

Magas polezán ülve, énekel szüntelen

S kalapácsesal üti a taktust dühödten,

De mig énekközben jobbra-balra tekint,

Kormos kisujjára egy jó nagyott kopint.

„Tyü! a ki teremté!” tovább nem mondható.

Mert vörzö kis ujját a szájába dugta.

Sok ideig szopta, közbe meg-meg rázva,

De nem akart szünni iszonyu fájdalma,

Forgott vele a föld, tánczot járt a kazán,

Melyen büszkén ült, mint huszár a lován.

Tengerszem, ha bele áradt folyó ömlék,

Lelkének fájdalma akként szaporodék:

Ujját a kalapács, szívét bú törté meg,

Hogy az kiért lángolt, most még rá sem

[nézett.

Rá sem nézett, ugy ment büszkén el mellette

S panaszló sóhaját a szél tova vitte.

Csend lett mindenfelé, vihart jelző mély esend,

Egy hang, egy koppanás körülte nem rezsent.

Harag, bosszuállás forr most elméjébe:

Hej! de keserű lesz még ennek a leve!

Megindul a kongás lassu ütemekben,

— Most jön a haddehadd! Segits Uram

[Isten —

Kapaszkodik Ödön a kazán tetején,

Hogy ennek vén teste csak ugy inog helyén;

Forgatja szemeit, kapálódzik szörnyen,

— Azt hisné az ember, sárkány van e

[helyén —

Keze, lába mozog, mig végre begyessen.

Haragvó Zeusként — feláll egyesén.

„Várj te álnok világ! S tűz-zemő kis lány!

Megmutatom nektek, mit tud az oroszlán!

Megmutatom, jöjjön megvetés vagy halál,

Világlátott lelkom ezzel is szembe áll!

Homlokát törülve ekként fujt magába,

S zugva repült tova tik-tak kalapácsa;

Utána pediglen harcözvágtyól tüzelve,

Oroszlánként ugrott le a gázos földre,

kik méltók a nép bizalmára és becsletességük és vagyoni állásuknál fogva teljesbiztosítékot nyújtanak arra nézve hogy a hozzájuk fűzött várakozásnak teljesen megfeleljenek.

A mostani előljárási működését bírálói szándékunk nincs. Ezt már megtettük sokszor és elmondtuk véleményünket az előljárási tagokról, úgy, amint azt azok nézetünk szerint megérdemelték. Nem mondtuk soha, hogy nincs közöttünk olyan, aki nem méltó állására; azt nem mondtuk, hogy ezeket ne válassza meg a nép újból, de igenis azt mondtuk és nyíltan mondtuk most is, hogy vannak közöttük olyanok, kik nem érnek egy fabatkát és nem érdemlik meg, hogy Csanád-megye ezen egyik legnagyobb községében az előljárási tagok kiegészítő tagjait képezzék.

Ezen érdemtelenség — szerencsére — legnagyobb részét az alsóbbrendű állásokat töltik be, a mivel ugyan nem azt akarjuk mondani, hogy a felsőbb állásokat betöltő egyének mindenikével megvagyunk tökéletesen elégedve, mert bizony azok között is van kimustrálandó, de van olyan is, aki megérdemli hogy újból megválasztassék.

Városunk lakósága bizonyára tudni fogja, hogy kik tartoznak a meghagyandók és kik a kidobandók közé. azért ezuttal e nevek említését feleslegesnek tartjuk; feleslegesnek már csak azért is, hogy a választás napjáig hadd gondolja magáról az előljárási minden tagja, hogy ő nem tartozik a kidobandók közé. A választáskor aztán majd fel lehet kötni talpukra az uti lapot, hadd menjenek Isten hírével a „jól megérdemelt” nyugalomba.

Ez alkalommal a felfrissített (?) képviselő testületet is kérjük, hogy a

kijelölésnél tegyen felre minden párt-szempontra és személyi érdekeiket és csak olyanokat jelöljön, a kiktől feltételezhető, hogy mindenkor csak városunk javának előmozdítására törekednek. Ne tekintse a képviselőtestület azt, hogy ki a magyar, szerb vagy román, mert amint mindegyik nemzetiség között található becsületes ember, úgy található annak az ellenkezője is.

Nálunk a nemzetiségi kérdést az ilyen választások alkalmával, mely ugyan máskor sem szokott felszínre jutni, már csak azért is felre kell tenni, mert városunk háztartásához a szerb és román éppen úgy járul, mint a magyar, tehát éppen olyan jogaik van amazoknak, mint emezeknek. Csak azt az egyet kell figyelembe venni, hogy maga a magyarság kitesz annyit mint együttvéve a szerbség és remánység, mely arányban volna méltányos és jogos az előljárási megválasztani.

HIREK.

— Erzsébet királyné ünnepe. Városunk r. kath. tanulóifjúsága szépen ünnepelte áldott emlékü királyné névnapját. Az összes tanulók tani ók vezetése mellett 8 órakor megjelentek a r. kath. templomban. A misét Kovács János a lelkész szolgáltatta, melyen a közönség is szép számmal vett részt; Póta József pedig gyönyörű alkalmi énekeket zengedezett. Misa végződjével a tanítók a tanulókkal a Kivinyi-téle tanyáira vonultak, a hol az ünnepély a „Szózat” elneveléssel vette kezdetét; aztán Szabados József fejtegette a nap jelentőségét, mellette boldogult királyné érdemeit és a magyar nemzet iránti vonalmát és szeretetét, melyből kitolyoglag figyelmeztette őket a király és haza szeretetére. Ezt követte néhány szavalt. Az ünnepélyt a Hymnus elnevelése rekesztette be. Ezuttal megemlítendő, hogy a királyné fogadalmi templomának építésére II. kor. 34. fil. folyt be, melyhez Németh Sándor 6 kor., a r. kath. iskolaszék 4 kor., a tanulók 1 kor. 34. fillérel járultak.

— Hymen. Társadalmunknak egyik népszerű és köztiszteltetben álló tagja Szabados József igazgató-tanító a hó 20-án eljegyezte Mátéffy Pirokska kisasszonyt, Mátéffy Lajos ügyvéd nagyműveltségű leányát. Abhoz a sok jókívánathoz, mely az alkalomból a jegyespárt elhalmozták, mi is fűzzük össze szerencsekívánatainkat.

— Tüszölők bálja. A battonyai önk. tüszölő-testület tegnap este a „Korona” szálloda emeleti dísztermében szépen sikerült táncestélyt rendezett, melyen jelen voltak: Asszonyok: dr. Auszterweil Ferenczné, dr. Vincze Kálmánna, Csillé Ferenczné, Hirschler Arminna, özv. Jenő Ferenczné, Verzár Béláné, Kohu Simonné, Geiringer Károlyné, Schvach Lipótné, Keller Jánosné, Weisz Samuelné, Gémes Istvánné, Csik Józsefné, Baur Jánosné, István Károlyné, István Mihályné, Fazekas Jánosné, Heja Imréné, V. Tóth Péterné, Kardos Noéna. Leányok: Hirschler Irén, Görbe Gizli, Heja Irma, Fazekas Rozika, Baur Viktória, Gémes Juliska.

— Színészek Battonyán Berki Ferencz Ferencz színtársulata, a mely ez idő szerint Orosházán tartja előadásait, a héten vár-sunkba érkezik és hat estét fogja a battonyai közönséget változatos újdonságokkal szórakoztatni. A jól szervezett társulat megérdemli a pártfogást.

— A városi képviselő-választás eredménye. Tegnap zajlott le a városatyák választása a következő eredménnyel: az I. kerületben rendes tagokul: Baur János 184, G. Tóth János 183. Zsilka János 175 szavazattal. Póttagok: Gazsi János 176, Arvai János 174 szavazattal. Hervay Kálmán főszolgabíró 98 szavazatot kapott. A II-ik kerületben:

Fukezius István	105
Mayzik József	64
Fazekas János	57
Póttagok:	
Arvai Mátyás	76
Katona István	61
A III. kerületben:	
G. Tóth Lukács	232
Vorgách Lajos	232
Czakó Mátyás	229
Póttagok:	
Makádi Péter	232
Keresog Márton	230
A IV. kerületben:	
Zámory József	163
Gruncsity Mladen	152
Ternován Jozsa	152
Lung Péra	146
Nyikora György	142
Póttagok:	
Gruncsity Mánya	169
Katona Pál	153

Nagyot ugorhatott az az Istenadta,
Mert mind a két lába megcsuklott alatta;
Most bimbánó gyanánt elő-hátra hajlik.
Míg villogó szeme könnye meg nem szűnik.
Végre, mint a teve, összedől magát,
S fölve kérdi: „Vajjon látták-e ugrását?”
Lassan megy, mint a kút akasztani visznek;
Nem lehet több künja veszendő embernek!
Óddn, mint a réz, nem jár egrenezen;
Ugya csak-csakozva ez ba felé viszen;
Szerelemmel vegyes harag forr most benne,
Ha rossz csupor volna, tán el is repedne.
Mégis, majd tovább megy, nézgetett befelé,
A konyhajból nem jön-e kifelé?
Nem jön-e kifelé ha szive bálványá,
Kider esett eddig tenger sóhajtsa?
Szobájába lépve, gyertyát gyújt legottan
S keszűt s papírt, hogy munkához fogjon;
Nem fáj már a lába, toll villog kezébe;
Régja annak végét s gondolkodik mélyen
Gondolkodik mélyen a leendő munkán
S néz az jár fejében — bár csak nagyon
[lombán —
A már megirt munkák egész garadaja,
De nem szabad egy se esze hogy nyára.
Czimet sokat látott iradalmi munkán:
„Hej, ha most itt volna, de jól
[felhasználán!”
Igy fánódott miglen egyet előhozott
Kedves emléki közt, a hogy ké orszótt,
Szanya most pennája a szép fehér papírt;
„Leánykérés előtt”, már ennyit ki is írt,
M: n. eszébe jut, hogy ezt rég megírták

S bizony rutul járva, ha ők már olvasták.
„Istentelen népe!” dörmögi magába,
Míg más papírt tesz az asztal lapjára:
Megtámlak tüktek egy csinos ugrásra,
Hogy két szemeteknek könyve hull utána!
Itt ő még ezután tömöntelen czimet,
De szegény eszével tovább nem mehettél:
Ott díszelg sorba: „A falu bolondja.”
S olvashatlan lévén, nem t'om mily
[„forintja.”

Jutott az eszébe Isten tudja még mi?
Mit így versbe szedve, sok volna leírni,
Atbarangolt stanzát, epikát és lírát,
Míg bökődő tolla a czimánál meg nem állt
„Egy érdekes firma”. Ezt már ő szerezte,
S hogy majd arról irand magába feltette.
Hisz kedvelt lapjában majd ez is szépen fest:
Erről ábrándozott hírvágyó kedvében,
Míg gyakorlá magát a mesésövésben.
Tudta mások után s ez volt biztatója;
Hogy van neki esze, ha rakáson tartja!
Hozzá fog tehát most és tudós pofával
A czim aláírva, kaligrafiaival,
Hogy itt, nem is mesze, — óh! mily
[csoda esett.

Fekete már a lap: teleírta szépen
S annak rendje szerint bepakolá éppen,
Míg a nagy rotájával benyílik az ajtó,
Hogy „jó reggelt!” mondjon jutka a szolgáló,
Feltéknit nagy lombán az író e zájra.
S nehogy más is lássa a gyertyát előjja;
Eloltá gyertyáját, de úgy maradt szája
A nagy bámulástól, mert világos vala,

Kapkod ide-oda, mint ki fejét veszi,
— Nem esoda, ha ily munka belondás
[szózi —

Az egész éjszakát átkörmölgötté,
S hogy kissé aludjak, most megy az ágy felé.
Csendes nyugalomra hajlja álmos fejét,
És rögtön elkezd Morphéus énekét:
Zug-bug mélységesen, akár az orgona
Majd meg úgy hallazzszik, mintha lóbórt
De ez nem zavarja; álma egy szép ország,
Hol az óriások vállukon hordozák;
Dicsőhymuszit zengenek. — S óh, hogy
[örülnek!
Hogy minden szem csak őt, a nagy író nézi
Nagy volt. Nagyra nót már e kis idő alatt,
S érzé nagy szívébe hő vére mint szalad.
Igen, mert egy ország boldogságát adá:
Írói munkáját, hogy közrebecsátá.
De az öröm keiyhét nem soká izlelé:
„Munkára!” a gazda e szóval felkelté.
Podig — óh, rossz ember! — már a
[fején érzé

A babérkoszorút, a mint trájja tevő
Egy kedves kis angyal, szive szép szerelme,
Ki a dicsőségben most részese leve.
Mosolyogva kelt fel. Alma igen szép volt,
Ugy, hogy egész nap egyébre se gondolt.
Egyébre se gondolt mint erre, meg arra,
A póttára adott hírszerző papírra.
Kedves volt da'na is, nem busongott többé.
Ugy érzé magát, mint ki do'gát jól végzé,
(Folyt. köv. „Az író futása” cz. alatt.)

— A szerkesztőség irodája. A „Battonya és Vidéke” szerkesztősége a mai naptól kezdve a Fő-utca Steiner-féle házában van. A lap szellemi részét, valamint a kiadói hivatali illető mindennemű közleményeket ezután szívesre kérjük küldeni.

Választási epizódok.

Nincs választás, hol események ne fordulnának elő, melyek mosolyt ne csalnának a hallgató, — mondjuk az olvasó ajakára. Ily mosoly gerjesztő momentumokat jegyzünk fel, melyek a városi képviselő-választásokon történtek meg. Ezen pillanatnyi megjegyzések a választó-polgárok naivitását jelzi.

Az egyik választó-kertületben a választást megelőző napon megjelenik egy választó-polgár és kérdi a választást vezető jegyzőtől:

— Kérem, hol van az a láda?

— Miféle láda?

— Amelyikbe ezt a czédulát beletegyem, mert szavazni akarok.

— Barátom, majd jöjjön holnap reggel 9—4 óráig.

— Én kérem holnap Kevermesre megyek dísznót venni és ma akarok szavazni, mert hátha holnap lesz a dísznót vásárlásnál szerencsém.

Az illető nem jött el szavazni, mert valószínűleg Kevermesen a „dísznótban” volt szerencséje.

A másik polgártástól kérdezik:

— Melyik a házszám?

— Hát kérem én akár a házszámot, akár az ablak üveget nézem, nekem mindegy.

A 3-ik polgártárs, mikor személyazonosságát igazolták, szavazó-czéduláját az urnába bedobta az elnök, kérdi az elnöktől:

— Hát tulajdonképpen mely irányban történik a választás?

— A városi képviselők irányában — válaszol a jovialis elnök.

— És mikor történik a választás?

— Hát most történik, hisz be is adta szavazatát!

— Beadtam! De hát voltaképpen nézvest mire adtam be?

— Hát nem nézte meg a czédulát, a melyet át adott, Azokra szavazott!

— Néztem, néztem, de hát hiába néztem, nem látom ám én most a bötüket, hanem annyit mondok, hogy a ki . . . (itt most következik egy név) . . . a városházától kitenne, ütnek a fejire (közbeszólás: egy husánggal) tudom megemlegetné a magyarak Istenét.

CSARNOK.

Hogyan kell verset csinálni?

Kívül meleg van. Belül hűvös van. A papa az szatónál jár. A mama a konyhán kommandíroz.

Juliska egy felbemaradt himzést varr tovább az ebédlőben.

Hogy mi okból kell annak a himzésnek éppen most varrodnia, holott se névnap, se születésnap nem lesz a nyáron, annakitalá

lására az én elmém csekély. Meglehet azért, mert ott van az ebédlőben Lajos diák is.

Lajos diák rokon, Bajos lenne kisütni: honnan. Nem is keresik, mert hát ha az derülne ki, hogy nem rokon. Az pedig fölösleges lenne, mivelhogy Lajos diák jeles férfi: verset is között már tőle a Csobáncz és Vidéke; jövőre pedig tanár lesz.

Lajos diák valami ócska könyvet talált Azt olvassagátja,

Unalmas könyv lehet. Lajos diák fölpillant belőle és Juliskára vizsgálódik. Juliska hihetetlen gyorsasággal öltöget. Pedig unalmas lehet az a himzés is. Juliska fölpillant és Lajosra néz. (Eznek a Lajosnak éppen olyan bajusza lesz, mint Mátyás királynak van, Mátyás királynak, — akárci nézze őt a falon, égnek álló, hegyes a bajusza. De csókolni való király!)

— Kérdeznék valamit — így szakítja meg a csendet Juliska.

— Hallom, — felel Lajos.

És beteszi a könyvet.

Juliska kémlel pillantást vet Lajosra. Azután egy határozott mozdulattal leül vele szemben az asztal mellé.

— Mondja meg nekem — szól neki pirulva — hogyan kell verset csinálni?

— Semmi sem könnyebb annál — feleli Lajos.

— Igazán?

— Szavamra mondom.

— Hát hogyan?

— Az ember elővesz egy darab papírost, meg egy czerusát, azután belegondolkozik a szívébe . . .

— És leírja.

— Leírja a szive gondolatát,

— Hát csináljunk egy verset! Mondja Juliska tapsolva.

— Csináljunk.

— Én írom.

— Én meg diktálom.

Juliska czeruzáért és papírosért fut. Maga alá teszi.

Az asztalra könyökölnek és egymás szemébe nélezuak.

— Diktálhatok?

— Diktálhat.

— De úgy, a hogy érzek?

— Ugy, a hogy érez,

— Mert verset írni másképp nem lehet.

— Leírom, a hogyan mondja.

— Hát írja:

Gondolodom, gondolkogom;

Ebren vagyok? vagy álmodom . . . ?

— Ebren van Lajos. ebren — jegyzi meg Juliska, gyorsan írva a szavakat.

Ebren? Szébb vagy mint az álom,

Kis Juliskám, gyöngyvirágom!

— Ezt nekem mondja — kérdi Juliska elpirultan.

— Természetesen, ha nincs kifogása ellene.

— Nincs, Lajos.

— Most a verset csak a pillanat hatása alatt lehet írni, és én így mindig azt diktálom, a mi a pillanat hatása alatt felfut a szívből.

— Oh ez gyönyörű vers. Folytassa.

Lelkem drága gyöngyvirága,

Új le mellém a diványra;

— Igazán azt akarja?

— Bizony a vers érdekében . . .

— A vers érdekében?

— Ha nem ill ide, akkor a vers félbeszakad.

— Inkább odaülök.

A diványra szokkan. Térdőre teszi a papíros és várakozó tekintettel néz Lajosra.

Igy, így néz rám kék szemekkel;

Menyországos két egemmel!

Hadd fogjam meg a kezét . . .

— Akkor mivel írjak!

— Azután írja. Most csak nyújtsa a kezét, hogy a verset ki tudja egészíteni.

— Itt van.

Rácsókolom a lelkemet.

Lajos csakugyan megcsókolja a kis kezét.

Juliska zavartan néz rá,

— Írja hát: Rácsókolom a lelkemet.

— Vagy úgy? Majd elfelejttem, hogy a verset írni is kell.

Lefirkantja a hányzó sort, azután ragyogó szemekkel néz Lajosra, várva a folytatást.

Az neki melegegve, érzéssel mondja:

Liliomszál! gyöngyvirágszál!

Ha nekem egy csókot adnál.

— Beményilem, ezt nem komolyan mondja

— A vers kívánja, Juliska.

— A vers kívánja?

— A vers.

— Igazán kívánja a vers?

— A legkomolyabban.

— Es a nélkül nem lehet folytatni?

— Honnan vegyem hozzá az érzést?

— De furcsa ez a versesinálás, Lajos.

— Azt hiszem, szép vers lesz.

— Igazán?

— A csók érdekes fordulat benne. Nem igaz?

— Még nem tudom.

— Hát . . .

Juliskát gyöngéden átvéve, a szemébe néz. Juliska lesüti a szemét.

— Jaj, — így rebeg — nom, szabad Lajos.

— Miért ne volna szabad?

— Meg látok.

— Magunk vagyunk.

— Lát a jó Isten.

— Itt a pusztán, kánikulában? . . .

— Mindenütt jelen van.

— Hát akkor minek tanította az embort csókolni,

— Az igaz Lajos.

— Hát . . .

Pillanatnyi csend. A szobában minden mozdulatlan, Mátyás király a padlás felé néz. A vén fali óra az ércnyékbau ballagdál.

— Az ablakon nem lát be valaki?

— Nem Juliska, csak a leáuderek.

Juliska arca odasimul a Lajos arcához.

— Elég, elég, valaki jön.

Felugrik a lány, a papírost magába ragadja.

— Nem jön senki. Maradjon édes Juliska.

A leányuk pipacs-piros arca megfordul az ajtóban. Ujját az ajkára téve, ragyogó tekintettel asszítja:

— Holnap folytatjuk . . .

Az országos gazdasági munkás és cseledésegélypénztár ismertetése.

(Véga.)

Mindenen segélyekért bizony mindenki részánhatja magát arra, hogy 20 fillért (10 krajczárt) hetenként félre tesz. Ennyit minden ember részánhat a családjá nyugalmára, hiszen félévenként 5 korona 20 fillért (két forint 70 krajczárt) az asszony, meg a gyerekek is megkereshotnek és félretelnek. De a ki még ennyit se tehet a családjáért, az lépjen be fél tagsági díjjal: övi 5 korona 72 fillérral (két forint 86 krajczárt), a mikor az 1. és 2. pontban elmondott segélyeket egészben, a 3., 4. és 5. pontban foglaltakat azonban csak felében kapja. A ki pedig még 11 fillért is sajnál hetenként a jó czélra,

legalább rendkívüli tagnak álljon be, a ki évenként csak egy koronát fizet. Persze, hogy ezért az egy koronáért kevesebbet kap, mint az, a ki 10 kor. 40 fillért, vagy pedig 5 korona 72 fillért fizet; a rendkívüli tag csak a fentebb 1. és 2. pontban elmondott segélyekre számíthat, — a 3., 4. és 5. pontban foglalt segélyekre nincs joga.

A ki rones, vagy rendkívüli tag akar lenni, mielőbb jelentkezzen a községi előjárásánál.

Addig, a míg egy községben nincsen 50 tag; csak a községi előjárásánál lehet beiratkozni. Ha a községben lesz ötven tag, akkor a tagok egy helyi bizottságot alakítanak, választanak egy intézőt s attól kezdve ehhez intézőhöz kell fordulni, akár a beiratásért, akármi másért. A tagsági díjakat azonban ezután is mindig a postán kell fizetni,

mert a pénzeket a központi igazgatóság őrzi. Az egész segélypénztár a földmivelésügyi minister felügyelete és ellenőrzése alatt áll, a ki már kinevezte az igazgatókat és kormánybiztost is rendelt ki. Itten tehát szó se lehet arról, hogy valakinek a pénze oda vesszen mert ez állami dolog; ez a segélypénztár nem bukhatik meg sohase, hiszen épen ezért csinált a törvény ilyen nem egy falura, nem egy városra, hanem az egész országra szóló pénztárt, hogy a földmivelők öreg uapjai igazán biztosítva legyenek. Hogy pedig itt nagy dologról van szó, még a vak is látja abból, hogy az államkincstárból minden esztendőben százezer koronát adnak a mi segélypénztárunknak a törvény értelmében!

Igyekeztek tehát mindenki mihamarább beiratkozni ebbe az országos

segélypénztárba. A ki sokat gondolkodik és halogatja a dolgot: majd megbánja. Férfi ember, ha szereti a feleségét, családját: mentül előbb iratkozzon be. Az asszony, a ki azt akarja, hogy utána is maradjon valami a gyerekeknek: siessen a tagok közé. A legény, a ki jól akar házasodni; a leány, ki férjhez menendő: iparkodjék nem holnap, de még ma beiratkozni, mert ezután az olyan legény s olyan lány, a ki nem biztosította a jövődjét, a mi pénztárunknál, nem igen lesz kapós!

A „Néplap“ szerkesztősége (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.), akárki fordul hozzá levéllel, szívesen ad utbaigazítást, ha valami fennakadás volna.

Felelős szerkesztő és lapulajdonos:

ifj. Bittera Béla.

1316
1901 vb. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólírott kiküldött végrehajtó az 1881. LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a battonyai kir. járásbíró V. 669/901. számú végzés által Grünhut Ignác végrehajtató javára lak. Budapesten, végrehajtást szenvedett Mály Zoltán ellen, lak. Mbánhegyesen, 264 kor. tőke, ennek 1901. évi június hó 15. napjától számítandó 6%-os kamatait és eddig összesen 64 kor. 66 fill. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság fel foglalt és 783 koronára becsült házi butorok, könyom dai berendezés, kőlapok, átütő gép, papírvágó gép stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a V. 669/2. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Mbánhegyesen, alperes lakásán és üzletében leendő eszközzésére 1901. évi november 25-én d. e. 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni azándekezők oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t.-cz. 107. § a értelmében — a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladtni fognak.

Az 1881. évi LX. t.-cz. 111. § a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételarából a végrejtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben az, hogy részükre oglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból kinem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírotnál egy példányban írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. — Vegre kötelesek bérbe- vagy haszonbérbeadók az 1881. évi LX. t.-cz. 112. § a értelmében azon követelés összegét, melyre nézetörvénye szálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéseig alólírotnál bejelenteni.

Az elárverzendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Battonya, 1901. november 7.

Gróff Károly,
kir. bír. végrehajtó.

4802
1901 tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A battonyai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Biedermann E. és fia cég végrehajtatónak Daoda János és neje végrehajtást szenvedők elleni 387 kor. 64 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. törvényszék (battonyai kir. járásbíró) területén levő a kevermesi 818. sz. telekjkyben A. f. (1.—4. 7.—482. 503,504./520.) hrsz. alatt foglalt ingatlanra 768 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi december hó 10-ik napján d. e. 10 órakor Kevermes község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáranak 10%-át, vagyis 76 kor. 80 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Battonyán, 1901. október hó 18-án.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság
Széll, kir. albiró

*****

Hirdetések

felvétetnek

a lap

kiadóhivatalában.

*****

Nyomatott Ruber I. könyvnyomdájában Battonyán.

Kurt Endre

férfi-szabó

Battonyán, Galamb u. 383. sz.

Van szerencsém Battonya város és környéke mélyen tisztelt közönségének tudomására hozni, hogy helyben egy, a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

férfi-ruha készitési műhelyt

nyitottam, hol minden e szakmábavágó dolgokat, u. m. polgári, papi, katonai és egyéb egyenruhák elkészítését a legjobb szövetekből pontosan jutányos árak mellett elvállalok.

Női angol costumök a legelegánsabb kivitelbe készitettek.

Tisztelettel

Kurt Endre,
férfi-szabó.

Hirdetmény.

Hallai Mihály battonyai okl. vinczellér telepén több ezer

amerikai

szöllő-oltvány

a legjobb fajokból

szabad kézből eladó.

Értekezhetni a szerkesztőségénél.